

دستورالعمل برای پناهندگان لزبین، گی، دوجنس‌گرا، ترنس+ و بیناجنسی+ (LGBTI) در آلمان

Farsi

- توضیح روال پناهندگی
- اطلاعات برای پناهندگان LGBTI
- تماس با سازمان‌های LGBTI

Queer Refugees Deutschland

پروژه‌ی Queer Refugees Deutschland سازمان LSVD راهنمایی، حمایت، تماس و اطلاعاتی برای پناهندگان LGBTI و سازمان‌های که با آنها کار می‌کنند ارائه می‌کند.

ما این خدمات را ارائه می‌کنیم:

- راهنمایی برای پناهندگان LGBTI و ارتباط با سازمان‌های محلی
- آموزش در مورد سرپناه‌ها، مشاوره‌ها، مترجم‌های کتبی، مترجم‌های شفاهی، و مقامات
- پیوندهایی بین فعالان LGBTI پناهندگی
- اطلاعات (از طریق وبسایت و با توزیع تراکت‌ها و پوسترها)

برای کسب اطلاعات بیشتر و تماس با سازمان‌های محلی:

www.queer-refugees.de

تماس با ما:

queer-refugees@lsvd.de

0049 163 26 63 711

مشخصات تماس:

Lilith Raza
(زبان‌ها: آلمانی، پنجابی،
انگلیسی، اردو، هندی)
0221 92 59 61 - 17

Patrick Dörr
(زبان‌ها: آلمانی، انگلیسی،
فرانسه، عربی، اسپانیایی)
0221 92 59 61 - 20

(عکس: Caro Kadatz)

4. موارد خاص مربوط به LGBTI

4.1 چه اطلاعاتی باید در مورد هویت و جنسیتم ارائه کنم؟

ضروری است که پناهندگان LGBTI گرایش جنسی و/یا هویت جنسیتی خود را در طی روال پناهندگی اعلام کنند. برای این منظور، آنها همچنین باید به سوالاتی درباره‌ی زندگی خصوصی خود، فرایند خود-یابی و روابط قبلی خود پاسخ دهند. با این حال، سوال در مورد رفتار جنسی آنها ممنوع است. عکس‌ها و ویدیوها با محتوای جنسی به عنوان مدرک پذیرفته نمی‌شوند.

4.2 اگر من در طی روال پناهندگی هویت یا گرایشم را ارائه نکرده باشم چه کار می‌توانم انجام دهم؟

اگر نتیجه‌ی درخواست پناهندگی منفی باشد، معمولاً هیچ فرصتی برای یک دادرسی دیگر جهت ارائه دلایل اضافی مربوط به ترک کشور مبداء وجود ندارد. به همین دلیل مهم است که از آغاز گرایش جنسی و/یا هویت جنسیتی خود را به عنوان یک دلیل برای فرار از کشور بیان کنید. فرد LGBTI که به دلیل ترس یا خجالت اینکار را انجام نداده است و درخواست پناهندگی‌اش رد شده است می‌تواند سعی کند یک درخواست تکمیلی را از طریق وکیل ارائه کند.

4.3 اگر من به طور آشکارا به عنوان یک LGBTI در کشور مبداء خود زندگی نکرده باشم، آیا پناهندگی به من اعطاء می‌شود؟

پناهجویان LGBTI که به طور علنی به عنوان فرد LGBTI در کشور خود زندگی نکرده‌اند و بنابر این بدون آزار و اذیت کشور خود را ترک کرده‌اند، تنها در صورتی که از ترس آزار و اذیت به شکل غیر علنی زندگی کرده باشند به آنها پناهندگی اعطاء خواهد شد. اگر آنها گرایش جنسی و/یا هویت جنسیتی خود را برای حفظ احترام خود در جامعه یا حفظ احترام خانواده‌شان پنهان کرده باشند، این امر دلیل پناهنده شدن به حساب نمی‌آید. در چنین مواردی، اغلب فرض می‌شود که آنها می‌توانند به این طریق زندگی کنند و بعید است آزار و اذیت شوند. در مقابل، ازدواج با همجنس‌گرایی یا دوجنس‌گرایی تناقض ندارد.

4.4 آیا تبعیض علیه LGBTI دلیلی برای پناهندگی به حساب می‌آید؟

اهانت، تهدیدات انتزاعی، و نگرش‌های همجنس‌گراهراسی یا ترانزجس‌هراسی که اکثریت مردم جامعه دارند، به خودی خود دلایلی برای پناهندگی نیست. با این حال، اگر تبعیض در وطن پناهجو آنقدر شدید باشد که نقض جدی حقوق بشر تلقی شود، این امر جزو دلایل پناهندگی به حساب می‌آید. این ممکن است در مورد خروج از سیستم آموزشی یا بهداشتی و یا بازار کار نیز صادق باشد.

1.1 چه زمان به پناهجویان LGBTI در آلمان پناهندگی اعطاء می‌شود؟

افراد لزبین، گی، دوجنس‌گرا، ترنس+، یا بیناجنسی+ (LGBTI) که مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند، در آلمان مشمول اعطاء پناهندگی هستند. آزار و اذیت به این معنی است که این افراد به دلیل گرایش جنسی و/یا هویت جنسیتی خود در معرض تهدید به خشونت مفرط، مرگ، حبس یا سایر انواع رفتارهای غیرانسانی در کشور خود هستند. LGBTI در آلمان تابو نیست، و مردم در آلمان می‌توانند آزادانه درباره‌ی آن صحبت کنند.

1.2 چه زمان آزار و اذیت دولت دلیل پناهندگی به حساب می‌آید؟

ماهیت یا تکرار اعمال آزار و اذیت و یا تبعیض باید آنقدر شدید باشد که به عنوان نقض جدی حقوق بشر به حساب بیاید. این واقعیت که فعالیت‌های همجنس‌گرایی توسط قانون مجازات می‌شود، به خودی خود آزار و اذیت به حساب نمی‌آید. فقط تحمیل واقعی چنین مجازاتی، به عنوان یک اقدام آزار و اذیت محسوب می‌شود.

1.3 چه زمان آزار و اذیت خانواده (آزار و شکنجه غیر دولتی) دلیل پناهندگی به حساب می‌آید؟

اگر آزاردهنده به جای یک نهاد دولتی (پلیس، قوه قضائیه و غیره)، یک نهاد غیر دولتی (شبه نظامی، خانواده و غیره) باشد، آزار و اذیت فقط در صورتی دلیل پناهندگی به حساب می‌آید که شواهدی ارائه شود که نشان دهد دولت نمی‌تواند یا نمی‌خواهد از قربانی محافظت کند. این بدان معنی است که خشونت و تهدیدات خشونت‌آمیز توسط اعضای خانواده فقط در صورتی باعث مشمولیت قربانی برای دریافت پناهندگی می‌شود که آشکار شود وی توسط پلیس یا انتقال به بخش دیگری از کشور، محافظت نخواهد شد.

1.4 در طول روال پناهندگی کجا زندگی خواهیم کرد؟

پس از درخواست پناهندگی، پناهجو به یک دولت فدرال اختصاص داده می‌شود. در طول روال پناهندگی، پناهجویان در ابتدا در یک محل اقامت جمعی اسکان داده می‌شوند. به طور معمول، قبل از اینکه پناهجویان به شهرداری‌ها اختصاص داده شوند، به یک آپارتمان خصوصی انتقال داده شوند، در یک دوره ادغام شرکت کنند و شروع به کار کنند، باید منتظر بمانند تا درخواست پناهندگی آنها تایید شود. گاهی اوقات برای مدت روال پناهندگی محل اقامت خاصی برای افراد LGBTI وجود دارد.

2.1 روال پناهندگی چگونه است؟

درخواست پناهندگی فقط پس از ورود به آلمان می‌تواند ارائه شود. روال پناهندگی معمولاً شامل دو جلسه دادرسی توسط اداره فدرال مهاجرت و پناهندگان (BAMF) است. هدف اولین جلسه دادرسی عمدتاً این است که مشخص کند کدام «کشور دویلین»، مسئول پرونده شما است. همه کشورهای عضو اتحادیه اروپا (EU) به علاوه ایسلند، نروژ، لیختن‌اشتاین و سوئیس جزو «کشورهای دویلین» هستند. دلایل شما برای درخواست پناهندگی در دومین دادرسی مورد بررسی قرار خواهند گرفت. گاهی اوقات هر دو جلسه ممکن است در یک روز برگزار شود.

2.2 قبل از دادرسی‌ها چه کاری باید انجام دهیم؟

هنگام آماده شدن برای جلسات دادرسی، توصیه می‌شود با مشاوران پناهندگی و سازمان‌های مربوطه برای پناهندگان LGBTI تماس گرفته و از آنها کمک بگیرید. ایده خوبی است که همه موارد آزار و اذیت را به ترتیب وقوع آنها بنویسید، شواهد را جمع‌آوری کنید، و با صحبت کردن در مورد آنچه تجربه کرده‌اید تمرین کنید. همچنین توصیه می‌شود که با ارسال ایمیل در اسرع وقت، درخواست مصاحبه‌کننده‌ای آشنا با مسائل LGBTI کنید و به مقامات اطلاع دهید اگر کسی بخواهد شما را در این جلسه همراهی کند.

2.3 در طی اولین جلسه دادرسی چه اتفاقی می‌افتد؟ («سیستم دویلین»)

اولین جلسه دادرسی عمدتاً شامل سوالاتی مربوط به خود پناهجو، محل سکونت خانوادگی او، و مسیر فرار پناهجو است. به طور کلی، مسئولیت رسیدگی به روال پناهندگی به عهده‌ی آن کشوری از «کشورهای دویلین» است که ویزای ورود را صادر کرده است. اگر یک پناهجو بدون ویزا وارد کشور شود روال پناهندگی اساساً به عهده‌ی کشوری است که پناهجو اول به آنجا وارد شده است. در چنین مواردی معمولاً پناهنده به آن کشور بازگشت داده می‌شود.

2.4 در دومین جلسه دادرسی چه اتفاقی می‌افتد؟ (بررسی دلایل درخواست پناهندگی)

دومین جلسه دادرسی مربوط است به بررسی دلایل فرار پناهجو از کشور مبدا. این دلایل باید به طور مشخص، واضح، و با جزئیات، بدون حذف یا تناقض شرح داده شوند. دروغ‌های گفته شده در طی جلسه دادرسی معمولاً توسط BAMF تشخیص داده می‌شوند و منجر به رد شدن درخواست می‌شود. در پایان جلسه، متن مصاحبه برای پناهجو ترجمه می‌شود و با امضاء آن معتبر می‌شود. بنابر این پناهجو باید اصرار داشته باشد که همه مشکلات در رونوشت جلسه‌ی دادرسی یادداشت شده باشد.

3.1 چه نوع حفاظت‌های بین‌المللی وجود دارد؟

پناهندگی کلاسیک (در ابتدا برای ۳ سال) در درجه‌ی اول به قربانیان آزار و اذیت سیاسی که با پرواز مستقیم به آلمان آمده‌اند اعطاء می‌شود. در مقابل، به قربانیان آزار و اذیت که از طریق یک کشور دیگر عضو EU وارد آلمان می‌شوند، اگر دلایل آنها تایید شود، وضعیت پناهندگی اعطاء می‌شود (آن نیز برای ۳ سال). افرادی که به خاطر جنگ داخلی از کشور خود فرار می‌کنند معمولاً مشمول اعطای حمایت تابع می‌شوند (معمولاً برای ۱ سال). وضعیت در صورتی که دلایل پناهندگی کماکان وجود داشته باشد تمدید خواهد شد.

3.2 پناهجویان LGBTI از کشورهای جنگ‌زده درگیر جنگ داخلی چه چیزی را باید در نظر بگیرند؟

افراد LGBTI که از جنگ داخلی در کشور خود گریخته‌اند نیز باید تبعیض و آزار و اذیت‌هایی که به دلیل گرایش جنسی و/یا هویت جنسیتی‌شان بر آنها اتفاق افتاده است را شرح دهند. اگر چنین کاری کنند، صرف نظر از جنگ داخلی، ممکن است برای مدت ۳ سال وضعیت پناهندگی به آنها اعطاء شود. دشوارتر می‌شود اگر که بعداً این دلایل را اضافه کنید.

3.3 اگر درخواست پناهندگی من رد شود چه کار می‌توانم انجام دهم؟

تصمیم منفی به معنی اخراج حتمی از کشور نیست. پناهجویان اجازه دارند از طریق وکیل علیه تصمیمات منفی درخواست تجدید نظر دهند. حتی اگر درخواست تجدید نظر نیز ناموفق باشد، بر اساس برخی دلایل موجود این وضعیت اغلب به معنی اخراج از کشور نیست. بنابر این در بسیاری از موارد ایده خوبی است که دریابیم آیا حتی علیرغم رد شدن درخواست پناهندگی موانعی برای اخراج از کشور وجود دارد یا خیر.

3.4 روال تسریع شده چیست؟

در طی روال تسریع شده، در ابتدا فرض بر این است که هیچ دلیلی برای پناهندگی وجود ندارد و اثبات اطلاعات به عهده قربانی است. این روال برای پناهندگان اهل کشورهای به اصطلاح امن (همه کشورهای عضو اتحادیه اروپا و در حال حاضر همه کشورهای بالکان، غنا و سنگال است) اجرا می‌شود. پناهجویانی که در مورد هویت خود مقامات پناهندگی را گمراه کرده‌اند یا پناهجویانی که مدارک خود را از بین برده‌اند نیز در روال تسریع شده قرار می‌گیرند.